

almindelige tilskudsordning, kan få *underskudsdekning* på samme måde som visse børne- og ungdomshjem (§ 72).

Efter den hidtil gældende lov skal børn, der må anbringes uden for hjemmet, fortrinsvis søges anbragt i *private plejehjem*, bortset fra specielle tilfælde, hvor helbredsmæssige grunde taler imod anbringelse i pleje, eller hvor egnet plejehjem ikke kan findes. I praksis anvendes privat pleje imidlertid kun i begrænset omfang.

Det er anset ønskeligt, at udviklingen ledes i retning af *øget anvendelse* af privat pleje, og der gives derfor mulighed for at anerkende *plejehjemsordninger i tilknytning til særligt egnede børne- og ungdomshjem* som tilskudsberettigede (§ 85).

Reglerne om *institutionsforsorg* har i øvrigt ikke givet anledning til større ændringer. Institutionerne er nu inde i en betydningsfuld modernisering og udbygning, særlig med henblik på forbedring af mulighederne for at gennemføre en *egentlig behandling* og en fyldestgørende *uddannelse*. Denne udvikling er i loven bl. a. markeret ved, at betegnelsen opdragelseshjem er forladt til fordel for betegnelsen børne- og ungdomshjem.

Kapitel 14 omhandler *betaling for børne- og ungdomsforsorg*.

Loven opretholder en almindelig pligt for forældrene til at bidrage til udgifterne ved forsorg uden for hjemmet, men med *videregående adgang* end den nuværende *til at fritage* forældrene for betalingspligten, hvor omstændighederne efter børneværnets skøn taler derfor (§ 98).

Afgørelserne i betalingssspørgsmål træffes af *børneværnet* og ikke som efter de hidtidige regler af det sociale udvalg.

I *kapitel 15* gives regler om anerkendelse af *foreninger for børne- og ungdomsforsorg*. Reglerne svarer stort set til de hidtil gældende.

Refusion og revision m. v. er omhandlet i *kapitel 16*.

Ved en under folketingets behandling foretaget ændring i § 108 fritages det mellemkommunale refusionsforbund for deltagelse i statens udgifter til anerkendte foreninger, børneværnskonsulenter og tilforordnede til børne- og ungdomsværnet.